

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrske slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto:
Doma 3 K.
v Ameriko 6 K.
za naročnike Marijinoga lista, če se jih več na
eden naslov pošila, doma 2 K.
v Ameriko vsakoml na njegov naslov 5 K.
Cena ednoga falata je domá za naročnike Marijinoga
lista 4 filere, za nenaročnike 6 filerov.

Dobijo se
Novine, Marijin list i Kalendar Srca Jezušovoga pri
KLEKL JOŽEFI,
vpok. pleb. v Čerensovcih,
Csereöld, Zalamegye. Naročnina i dopisi se tudi k tomi
moro pošilati.

Cena Novin z Marijinim llistom i Kalendarom Srca
Jezušovoga vküp je na leto:
domá, če za več naročnikov na eden naslov se
pošilajo 4 K.
če samo za ednoga 5 K.
v Ameriko vsakoml naročniki na njegov lasten
naslov 8 K.

„Sin je betežen bio.“

— Ján. IV. —

Deněšnji evangelium nam pripovedáva od kraliča, šteroga sin je zbeležao. Kralič ide k Jezušu, ga prosi, naj pride i zvráči sinú. Jezuš na to pokára kraliča, ár vídi, ka je njegova vera preslaba. Či bi té kralič močno vero meo, ne bi pravo, naj Jezuš k njemi íde, nego kak nikda kafarnaumski stotnik, bi ga to proso, naj se ne trüdí tá, nego z daleka naj zvráči sinú. Pa po káranji njemi je te pokázao, zakaj ga kára: zvráčo je ozdaleč betežnika njegovoga, naj odsihmao bole verje v njegovoj božánskoj moči.

Vsikdár pa ne delao tak Jezuš. Ne je včino čüda, kde je ne vido zadosta vere. Tak na priliko pred farizeji, šteri so znamenje prosili od njega z nebá, je etak pravo: „To hüdobno i praznúvajoče pokolenje znamenje prosi pa se njemi ne dá znamenje zvún znamenja Jonaš proroka“. Znamenje svojega goristanenja njim je z tem obečao, ár je to znamenje šteo dati tudi poganom, celomi sveti, posebne čüde je pa na njihovo prošnjo ne včino, ár so ne bili vredni. Vera njihova je bila slaba pa so bili grešni, hüdobni ljudjé i takši, šterih življenje je bilo z prešestüvanjom oskrunjeno.

Pa keliko je dnes takših, kí tudi čüda čakajo od Bogá! „Se je lepo spovedao i prečisto prle, kak je šo v boj pa se njemi li to zgodilo.“ Právi edna. „Moj je škapuler vzéo“, „moj pa cecvo“ právi drüga i tretja. „Moj fe rožnivenec neseo z sebov, moj je molitveno knigo tudi meo“ právijo vse. „Jaz sam za mojega na troje méš dála“, se oglási ta slednja „pa vse nikaj ne valá.“

Pa te ščéte, lübi moji, ka bi to

vse valálo? Proti bojnim nesrečam, proti ranam, ali celo proti smrti? Jeli, ka to v vsakšem boji tak, ka vnogi dobijo rane, kí ležeše, kí pa teškeše. Drügi pá morejo svoje mládo življenje darüvati na oltári domovine. Pa kda što v boj ide, te naj ne vzeme záto sakramentomov i blagoslovov sv. materecérkve, ka tam ne bi spadno, nego záto je naj vzeme, ka či bi spadno, de z pripravlenov dúšov šo v vekivečnost.

Sv. maticérkev je to nikdár ne včila, ka meša, škapuler, spoved, čislo smrti čuva. Liki včila je to pa vči, ka práva pobožnost, z čistoga srcá zhájajoča molitev ino z takšov pobožnostjov ino z takšim srcem včinjena dobra dela so že dostakrát genola pa genejo tudi dnes Bogá na smilenje pa ešče na čüdno obrambo.

Samo ka práva naj bode pobožnost, čisto naj bode srcé.

Zglednimo se malo okoli sebé pa mo vidili, ka vnogo ljudih, domá ostánjenih žensk ne vrédi ešče izda. Vidili mo je, ka je izda ženska gizda i spáčenost meša. Pa té so tíste, štere právijo, ka vse nikaj ne valá!

Pa či mo pítali naše vojáke, nam tudi povejo, ka odzaja za strelnimi járkami tudi ne nájboše življenje vsikdár. Vnogi samo tečas moli, dokeč je v nevarnošči, kda se pa malo rešenoga čüti, te so njegova dela i govori húši od prveših.

Ne tak, lübi moji, ne čakajmo čüde od Bogá, kak farizeušje. Bog čüde tam dela, kde on ščé, na to ga mí prisíliti ne moremo. Liki edno je gotovo: či mo se prav skrbeli za svoje dúše ino za dúše naših vojákov, te se záto vnogokrát zna razlejati tudi nad našim telovnim žítkom darovitnost našega vsamogočega Bogá. Či pa on z čüdami ne reší nás

i naših, zmožen je zadosta, ka nam obilno povrne, či smo nedužni trpeli.

Bojna.

Zima se približava bojišče, se razširjava. Vsikdar več ljudih se pozáva pod orožje. Nezaman je te boj svetovni boj, para je ne meo še dozdej, pa ga lahko tudi več ne bo. Obstanek ednoga i drügoga naroda visi od srečnoga ali nesrečnoga dokončka boja. Mi vogri smo dozdej šrečno dokončali. Sovražnika prek našij mej ne najti. Zatogavolo se dnes vklanjamo v celoj púšpekiji pred Najsvetejšim i prebiramo na čisli jagode v čast našoj zmožnoj Gospej, štera nam je ohranila prsto domovino. Pa kda bomo tak v zahvalne molitve i pesmi vtopljeni, ne pozabimo se, ka dosta more ešče tá dobra Mati sveti sprostiti za diko Njénoga Jezúša. Prosimo jo ponizno i srčno, naj da njemi splošno zmago po celom sveti, naj se njegovi neprijátelje povrnejo, pravični spopolinjo i po taj poti naj pride eden stalen mir na zemlo, šteri bo v pravičnosti vküpvezao vse narode. Té či nastáne boj dobi smrten vdarec; té če se ne posreči nevarnost boja se bo dale plila záto ka krivico Večna Pravica more kaštigati tak v pozameznih ljüdeh, kak v celih narodah. Prosimo zato Dev. Marijo, našo Zmožno Gospo, štere god dnes obhájamo za pravičen skorajšnji, mir za celi svet.

Glejmo poročila z bojišče!

Rusko bojišče. Pri Kormin potoki so naše i nemške čete zevzele več sovražnih zaslomb, pa vés Cernys, 5400 rusov zgrabile i dva letalca dostrelile. — Od Smorgona na shod so nemci ruske postojanke predrli, 2360 rusov zgrabili, šest topov i štiri strojne puške zaplenili. — Nemški šereg pod

vodstvom Leopolda, bavarskoga prestolonaslednika je tudi odbio ruske napade i vlovio 500 rusov pa zapleno 6 strojnih pušk. — Hindenburgov šereg je pa od Dvinska na zahod zevzeo edno rusko postojanko. — Pri *Novom Aleksineci* so rusi nezmerne zgube meli. En švicarski častnik piše, ki je pri bitki nazoči bio, da je tam nastanolo celo rusko pokopališče.

Talijansko bojišče. Taljani na vse kraje delajo poskušaje, a ponesrečijo se njim. Na Primorskem, Koroškem, Tirolskom so napadali i povsod so odbiti njuvi napadi. Jako srdito so napadali pri *Tolmini*, ali naši so je v stare postojanke nazaj odtirali. Tolmin je slovensko mesto na Primorskem. — Ravnotak so trikrat odbiti pri *Mrzлом Vrhi*, kde so nezmerne zgube meli. — Od *Roncegnoje* na sever so taljanje veliko strelbo zagnali oktobra 1-ga. Sledkar se je zvedilo, da so sami na sebe strelali.

Srbsko bojišče. Srbija je brž močno oborožena proti dvojimi napadi, našemi i bulgarskomi zavezniki jo tudi bodo pomagali. Skoz Soluna njej vojsko na pomoč pošlejo. Solun (Saloniki) je zdaj pod grčkov oblastjov. Naša vojska pa tudi ne nameni Srbije napadnoti, samo reko Dunajo šče odprto držati do Bulgarije, štero so srbi zaprli pred bolgarci. — Pri reki *Kolubari* so naši z uspehom obstrelavali srbske postojanke. Pri *Gorazdi* so odpodili 300 črnogorcov, pri *Trebinji* so pa stopili na črnogorska tla, napadli prestraže i zapravili ništerno skladišče.

Francozko bojišče. Francozi so začeli nemce napadati, a ne z takšov srečov, kak so si računali. Tü pa tam so prišli do druge nemške linije, v večih mestah so pa odbiti i nemcom se posrečilo više 7000 francozov i angležov vloviti. Visino 197-o so nemci zgubili i do 20 jezer so jih francozi zgrabili. Med francozi so se borili že tisti dečki, ki bi komaj kleti mogli pred vojaški nabor priti. — Angleži so na Belgijskom do *Loos*-a porinoli nemce, ali tei že začnejo angleže nazajrivati, šterim so že 2 strojnivi puški, edno bombometalnico vzeli pa ništerne tudi vlovili.

Türsko bojišče. Menjši boji se tü samo vršijo, v šterih se türkom posrečilo potopiti pri *Kerevisderi* edno sovražno torpedovko. — V Arabiji so angležom tudi velike zgube naredili i 25 velikih čunov vužgali.

Kak so francozi nemško linijo predrli. Na ednom kráji se je posrečilo francozom nemške linijo predreti. To se je tak zgodilo, ka so pod vod-

stvom *Marchand* generala obprvim junaški vojáki iz francozki nasebin napadali, ki so v Afriki že dosta bojov prestali. Čeravno so njim nemci generala v črvo strelili, li so šli z takšov močjov naprej, da so i konjeniki mogli za njimi i tak se njim posrečilo priti do postojank topničarskih, kje so se nemci i z vseh strelnih jarkov zbirali, štere so te tam vlovili.

Dnevni ukaz Nikolajevič Nikolaja nadvojvode nad kaukazkimi kozaki se je etak glasilo: čeravno smo tü pa tam bili, kozaki, zato je vüpanje kozakov do zmage ne genjeno. Tisti ste vi, ki ste leta 1914-ga maja bili, štere sem te preglejüvao i spoznao, da se vam je krv ne na vodo spremenila i ešče dobro razumite, kak morete sovražnika zmagati.

Plen nemcov meseca septembra je naraseo na 95 jezér 464 vlovljencev, 37 topov, 298 strojnih pušk pa eden zrakostroj. To so samo na ruskom bojišci dobili nemci.

Keliko mamó ruske zemljé? 294 jezero 405 stírivoglatih kilometrov.

Kühar Stefan †

Dnes tleden smo objavili žalosten glas, ka je naš eden te najboljši pisatelj zapüsto to suzno dolino i se v večno preselo. Zdaj pa dovolite, da malo obširnej popišem, kaj je bio on za nas in kaj smo zgubili v njem.

Škafar Jožef, pokojnoga dober prijatelj za zdaj voják v 13. domobranskom pespolki nam piše: Izrečem vam srčno sožalje za njega. G. Bog njemi da nebesa, dosta je pretrpo edenajset let bolezní i vendar vsigdár delao za svoj narod, mámo dosta lepi njegovih spisov. "Trpo je i delao. Keljkokrat ga je krv zalevala, pa gda se malo odehno, je pá dale pisao. Lepe naše narodne pripovedke, pesmi so po njegovih trüdah prišle na svetlo. On je nabirao. Nedopovedljivo je dosta delao poleg svojega slaboga stana. Keljko samo v posteli. Pisao je za List Marijin, za Novine, za Kalendar. Pisao je tudi v liste avstrijskih slovincov; posebne hvale vredno je njegovo delovanje pri zbiranji „Narodnoga blaga“ štero je mariborsko „zgodovniško društvo“ izdalo. Pa pisao je dobro, prijetno. Njegovi članki so v najlepšoj našoj slovenščini pisani, napunjeni z ljübeznostjov do svojega naroda.

Spuno je osem gimnazij, začeo je bogoslovje v Szombathelyi, pred njim je stala najlepša bodočnost. — A dober

Bog je nači dokončao. Zdravje njemi je vzeo, mogeo se vrniti domo, da bi v betégi spoznao svoj mili slovenski narod, ga polübo, ga preiskávao se včio njegov jezik i tak prišeo njemi na nezmerno pomoč. Z našim maternim jezikom, se eden naših pisatelov ne brigao, kak on. Záto ga je tudi dobro znao. Najbole je on poznao naše dolinsko narečje. Če bi njemi zdravje dopüstito i bi lahko prehodo vse naše slovenske kraje i poslühno njuvo slovensko govorjenjé, gotovo bi meli že ž njegovo, v pera lepo našo slovensko slovnico. Beteg njimi je to vkráto, ne pa nevtrüdnoga dela. Pisao je, nabirao je, širie je slovenski tisk i gojio v sebi srčno želo, da bi ostao vsaki slovenec veren svojoj maternoj reči. Svoj beteg je sprijao v dühi pokore i natelko je ponizen bio, da sem ga siliti mogo, naj piše v Marijin List tudi. On se je za nevrednoga spoznao, da bi se glasó v Listi med dühovniki; ali ljübezén do nebeske Matere ga je obládala i njemi je obdržala pero v roki, lahko pravim, do zadnjega dnéva.

Ništerne dni je bio samo na teškom i 24-ga popoldné, na den Dev. Marije zváne od rešenja je düšo püsto. Té dén je obhajala maticérkev spomin, ka je Bl. Dev. Marija po sv. Petri z Nolaske, sv. pennafortskom Rajmundi i Jakopi, kralji aragonskom družbo nastavila, štere kotrige bi se skrbele za rešenje robov krščanskih pod tužnov rokov maurov se nahájajočov. Té dén je rešila Bl. Marija tudi njega telovne voze i verig betega, da bi ga preselila v večno, prosto domovino, kje bode brez zadržka lahko spevao njej čast.

Sprevod se je vršo v nedelo popoldne ob 4. V zastopništvi našega vredništva je pokojnoga zakopao Kühar Štefan, beltinski plebanoš z pomočjov Berden Andraša i Lejko Štefana kaplana. Verno slovensko ljüdstvo se je v neštetoj vnožini vdeležilo sprevoda, da bi slovo vzelo od svojega dobročinitela. Z med intelligencije so tam bili: Fajst Ladislav notariuš z ženov, Vida Štefan lipovski vučitelj z ženov, Habacht Janoš, beltinski vučitelj i namestni kantor pa Hatzl Marija, lipovska učiteljica. Pokopne stroške je iz zahvalnosti povrnola Kasa Marijinoga lista, štera da i edno slovesno libero slüžiti, za pokojnoga nepozabnoga pomočnika. Vdeležite se, dragi beltinčarje té meše i molite dosta za pokojnoga düšo, ki je edenajset let zvelikim trpljenjem ljübo svoj národ.

Vrednik.

Dom i svet.

Določbe ministerske. 1. *Od kož.* Kože sirove konjske i živinske se smejo samo ništernim trgovcom odávati. V našem kráji so tei sledéči: Böhm Aleksander v Monoštri, Deutsch Manó és Fia v Egerszeg-i, Roschild Samu v Kaniži, Ritscher Zsigmond és Fia v Kermendini, Strem Bernat és Fia v Kaniži. — 2. *Od posóde.* Do 30-ga novembra je dužen vsaki prekdati oblasti svojo kühinjsko posodo, ali drügo domačo škér, če je medena, niklna ali brončevna. Za nikla kilo se plača 12 kor., za meda pa od 2 do 5 koron če bi se kakše meštersko delo potrebüvalo pri odjemanji posode, kak pri kotli, či je v steno zozidan, tam se pri kili ešče 50 fil. gorplača. Za to posodo se dobi v trgovinah železna. Železo trgovci majo ceno posod določeno od ministerstva i so jo dužno kúpcom pokazati na listah potrdjenih. Ki posode imenüvane ne bi prekdao, bo podvržen kazni, štera žna stati iz dvamesečnoga zapora pa 600 kor. plače. — *Od kukorice.* Celi letošnji pov kukorice je zastávljen. Odá se slobodno samo za domači posel komistéč do aprila 1-ga, leta 1916-ga. Trgovcom se ne sme odati, samo družbi i osebam od vlade določemin. Za svoj domači posel slobodno vsaki teljko obdrži, keljko je dozdej potrebüvao. Kukorica se more te prekdati, kda oblast zapove i more biti zluščena. Če jo oblast v določenom časi prek ne vzeme, za paziko dobi posestnik 50 fil. plače od metra na mesec. Če bi jo dolgo mogo na skrbi meti, od metra več kak 3 korone ne zasluži. Če je kukorica ne zluščena, 20% odstotkov je falejša. Dužen je posestnik paziti, da se njemi kukorica ne skvari, ne splesnivi. Ki bi po nemarnosti, ali sam rad pokvaro svojo zastávljeno kukorico, bi jo drügomi odao, ali dao semleti, bo kaštigan. Brez ministerskoga dovoljenja se ne sme kukorica z edne županije v drügo voziti. Določena cena kukorice je 26 koron po 100 kilah.

Novi nabor. Od oktobra 27-ga do decembra 31-ga moro pred vojaški nabor stopiti vsi ešče ednok, ki so za vojake ne ostali i so rojeni v letah od 1873. jan. 1. i 1896. dec. 31-ga, to je od 19 do 42 let stari.

Bulgaria. Bulgarii so slednjo ponüdbo napravili zavezniki, štero če ne sprejme pride v nevarnost boja ž njimi. Protistranka bulgarska je tüdi za mir i proti nam a kralj i vlada sta kre nas i nam šteta pomagati ešče z vojskov.

Amerika za mir. Bivši državni tajnik ameriškanskih Zjedinjenih Držav pride z ednim politikom naskori v Europa, obišče mesta Kristianio, Stockholm, Kopenhago, Hago i Madrid da bi sovražne države na pot mira mogo spraviti.

Glási.

Od naših vojakov. *Mrtev je:* Salj Matjaš z Čerenovec (stanüvao v Sögesdorfi na Stajarskom), Šüčič Jožef z G. Petrovec. *Celec* Ferenc z Ottovec, *Hári* Aleksander z Ivanovec, *Matus* Jürj z Šalovec. Vsem se smilüj ljubljeno Srce Jezušovo. *Vlovljeni so:* *Flisar* Ferenc z Motovilec, *Gomboc* Karol z Sotine, *Janko* Adam z Šalovec, *Lepoša* Janoš z Šalovec, *Lepoša* Janoš drügi z Šalovec, *Opaka* Jožef z Gerlinec.

To so junaki. „Mi slovinci ki slüžimo v Nyitri v 14-tom pešpolki, se na pot správlamo, ka mo šli nad rusa. Naša domovina je lepa, naši očaki so jo spravili, mi je ne püstimo, raj smrt gori primlemo; zdaj mi rusi pokažemo, ka svojo domovino ljubimo.“ *Gašpar* Jožef i *Osvald* Karol z Čöpinec, *Pavlič* Ferenc z Slovenskevési, *Mešič* Karol i *Mešič* Balaž z Andovec, *Trajbar* Balaž z Virice.

Slovo slovenski dečkov 71-ga pešpolka.

Hej junaki, hej rojaki,
Črstvi bod'mo korenjaki,
Slovenskih stáršov sem sin,
Rusa nič se ne bojim.

Či sam ravno v dvajstom leti,
Puško vzemem pri posveti,
Gornateknem bajonet,
Ž njim prepíčim srbov pet.

Polana je lepo selo,
Bodi mirno i veselo.
Zdaj mi mladi gremo v boj,
Neprijatli bode joj.

Mi smo sami mladi dečki,
Rusom bodemo vu kečki,
Devetnajset, dvajsti let,
Vsi smo zdravi dol do pet.

Že smo civil dolislekli
Pa smo si komis obleki,
Vse gor nasé spasali,
Patrontaš nabasali.

Naša drága slatka mati,
Vidiš takši smo soldati,
Nas mustačov nema njeden
Pa je kak sršen batriven.

Četovodja komandira,
I po trgi eksercira
Kda reče „Halt kompani,“
Pod nami korén zbrni!

V dühi prosimo casara,
Našga madjarskoga krala
Naj da skoro bojni gvant
Ibrušunk pa za pojas pant.

Kda bo velje v ogenj iti
Z rusom pa z srbom se biti,
Teda bode rusom jaj,
Srbiji pa hitro kraj.

Ne bojimo se taljana,
Niti rusa, nit srbjaná.
Vi nam delajte za krüh,
Nas naj vodi Sveti Düh.

Z Bogom naši domorodci,
Deca bratja ino oci,
Vnas šlovenski jeste düh,
V Madjarskom smo jeli krüh.

Mi smo naš dom ostavili,
Rusa, srba bomo zbili!
Z Bogom, z Bogom zlati dom,
Al'te vido več še bom!

Z Bogom z Bogom oča, mati,
Za vse trüde Bog vam plati,
Mi se bijemo za dom
Če bo štük te zadnji zvon.

Krv damo mi za casara,
Za madjarskog', mil'ga krála.
Če bi čüli mrtev glas,
Molte Boga vsi za nas.

(Poslano po Tivadar Jožefi z Velke polane.)

Veliki ogenj je bio v Kermedini. Zgorelo je skladišče Wiener Adolfa trgovca. Kda je dekla trgovcova ogenj ovarala, jo od straha srčna kap zadelali je mrtva vküspadnola.

Vogrski husar i vlovleni rus. Z Arad varoša nam pišejo, ka se je edno nedelo pri Maros vodi genlivo delo vršilo. Zevzeti rusi so se pod zadostnov stražov kopali v Maros vodi, gda je eden husar po priliki tam ta šou i malo postao, ka bi ruse gledao, kak so skakali pa se pogražali. Ednok je samo ednoga poznanca ovarao med njim pa ga na govoro:

— Dimitriev!

Zvani je strepetao, lice njemi je gorelo, te je pa proti husari bežao, obino ga küšno. Husar je te stražarom pripovedao, ka kda je on toga rusa pri San vodi na šturmi na 20 stopajov blüzi v cio vzeo, je té dol poklekno pred njim, prekrižo se pa roke vküp djao i tak proso za življenje, pa zdaj na tri mesece sta se zišla.

Pobožnost püšpekije. Dnešnjo nedelo je celoj našoj püšpekiji Najsvetejše Oltarsko Svestvo izpostavljeno i se moli rožnivenec na čast Kralici Rožnovenskoj i zmožnoj Gospej Vogrskoj za zmago našega orožja. Vdeležimo se te lepe pobožnosti, zdržávajmo se celi den pri Jezusi i prosimo vrelo Mater

Božjo za drage vojake, za pravo zmagajo, za skorajšnji mir.

Prošnja ministra verskih zadev. *Jankovich*, naš minister za verske zadeve oprosi vse duhovnike in učitele, naj se potegujejo ze vse moči, da v Kárpátah padli ljubljeni vojáki dobijo spominke na grobe. Zaistino lepa, verska, domoljubna misel. — Nadale oprosi šolsko deco, naj gubače i kopinjovo listje bere. To listje je jáko dobro za čaj (tej) i ne eden vojak si je lansko zimo ogreó zebeče kosti ž njim. Moremo je pa brati, pred je slána mori. Kaj šolska deca naberé, ostane v šolah i se po šolskom rávnateljstvu spravi v vojno skladališče, kaj do pa drúgi brali, smejo poslati vredništvu Novin, ono je bo dale poslalo. Gubači i listje more na sunci lepo posušeno biti.

Plemeniti dár. Fujs Jurko z Prosečke vési i Fujs Franc z Vidonec šteriva sta za zdaj delavca v strlivo delajočoj tovarni v Magyaróvári-i, sta 16 k. 80 fil. podpore poslala, naj moremo nasim vojakom dúševno krepilo, dobro čitevo na bojišče i v bolnišnice pošilati. Zaistino lepi iz bratovske ljubezni shajajoči namen i dar, šteroga dober Bog obilno povrné.

Navuk za tretjired bo v nedelo, 17-ga oktobra po večerniči.

Taborska pošta se je odprla pri zavitkah 35 dek težkih za sledeče številke: 12, 15, 19, 30, 33, 52, 57, 84, 111, 112, 127, 128, 137, 209, 501, 502, 503. — Zavitki do 5 kil se pa smejo pošilati na 11, 39, 51, 149, 186, 125 i 169. taborsko poštno število. — V Srbijo se ne smejo zevzetim paki pošilati.

Naš vojni kurat, Krantz Jožef, je odpotúvao na bojišče svojo težavno, ali lepo služba zvršavat. Kda nam je to naznano, se nam je v molitev priporočo i srčno dao pozdraviti vse naše vernike. — Molimo, oj dosta molimo za njega!

Potrdilo. Poglavarstvo sobočke okrajne bolnišnice z toplov zahvalnostjov potrdi, ka je od izekovske občine dobila 368 kil krumplov, 136 kil jabok, od Sebian Martina žené edno košaro orehov. Z Lipovec od Forjan Ivana i tovarišov pa 200 kil krumplov i 50 kil jabok.

Fotografije padlih vojakov. Večkrat se pripeti ka je ne mogoče zvediti, što je te mrtev vojak ali drúga oseba, štera pri vojski merjé. Na ukaz ministra za notranje zadeve se odsehal tei mrtveci do fotografirajo i na ogled odpošlejo vsakomi okrajnomi glavarstvu (főszolgabírói hivatal) vsaki lahko té fotografije poglédne.

Novi pomožni šolski nadpazitelj v Zala županiji je Dr. *Pálya Aleksander*.

Orsačko senje bo v Soboti 15-ga, v Lendavi 28-ga oktobra.

Prošnja vojakov. Kda vam z Bogom pravimo i znabiti obslednjim roko podamo vsi naši duhovni pastéri, ljúbi stáriši, brati i sestre, žene, deca, čtevci i podpirači Marijinoga Lista i Novin pa vsi vrlí slovinci, vas ponizno prosimo, obrnite se za nas k Blaženoj Devici Mariji, prosite jo, naj nam sprosi od smilenoga Srca Jezušovoga mir i naj v svojo materno srcé zapré tiste naše brate, ki so v toj svetovnoj bojni že zaspali. Zdaj vam podamo vsem roké i ostanemo nadale veseli slovenski vojáki: Puhan Štefan i Lopert Matjaš z Bogojine, Donša Jožef z Ivanec, Kociper Ivan z Beltinec, Maučec Janoš z Gančan.

Na tá pitanja naj dájo odgovor, ki po vojaki zvedávajo. Ime vajakovo z pridavkom? Je meo zvezdo, šaržo? V šterom polki, pri šteroj stotnji je služo i v šterom oddelki? Kde se je narodo i šteroga meseca pa dneva? Šteroga leta je ostao za vojáka? Kda je stopo pod orožje v toj bojni? Taborsko pošto keljko je meo? Na šterom bojišči je bio zadnjikrat? Kda je pisao zadnjič? Kakši glas je prišeo od njega z bojišča?

Iz pisem naših vojakov.

Žalost vojakov zavolo zakolomnih žen.

Poštúvani vsi Slovenci par reči bi vas rad opitao, či je to istina, kakše žalostne glasi mi esi vdablamo den za dnevom z vsej krajov, naj več pa z našega slovenskoga kraja, kaj je jako tužno za slovensko krajino; tei, jako žalostni glasi so to, ka tiste ništerne žene, štere majo svoje može v bojnom poli, so doma jako slabe pameti gratale. Prosim za odpúščenje tiste, štere so nej krive, ali jaj vam ovim, štere ste krive i delate to veliko žalost svojemi tivarisi, šteri se eti vojúje za vero Kristušovo i za svojo familijo, za kralevcino. Zmislíte si drage žene na svoje žalostne može, šteri eti telko trpijo, ali vse dobrovolno, šterin je posteo visoka kamena gora, vankiš ostre krugle, krüh so britke skuze, hrana je krugla naših neprijatelov, štera nevemo vöre niti minote, gda bo nas zadela. Prosim Vas Lübi Slovenci! šteri ste nej mogoči doma se spokoriti, poglednite k nam na bojno pole ino ostanite prinas par dnij, ka te eti vidili, kak je velka i zmožna naša boža pomoč, štera nas že tak dugo brani, ino varje, gda šrapneli i granati letijo gosti kak hobadje Juliusa; z strojne puške i od pešakov tak goste krugle letijo na nas,

kak kda prinas vcele mlade pústijo; trosijo se vse visoke plamine od vnoge strelidbe. Pridte esi ve žene i dekle, štere ste tak trdoga srca, ino se obrne vaše življenje: K. J. Z. Mi šteri se je eti vojúvao pri 20 polki, kda je dobo žalosten glas od svoje žene, je vu žalosti v vodo skočo, nej je šteo duže živeti poleg takše žene, v topo se je. Túdi jako lepe glase dobijo od svojih žen, tisti ranjeni siromaki, šteri so v špitalaj. Jako je to tužno za našo krščansko vero. (Nekaj je istino, dosta pa nej. — Vrednik.)

Dragi Slovenci! prosim vas z glednite se na vse nas vojake, šteri smo eti v bojnom poli, kak smo mi verni ino skrbni za našo vero i domovino, gde največ, morem praviti vse žrtvújemo, da krv i življenje denemo na orsački, na krščanski oltar, prosim vas vse, šteri ste doma, molite za nas!

Prosim vse verne dúše, stere ste eti i šteri ste doma vu božem meri, hodimo ino se paščimo k presvetomi Srci Jezušovomi i prosimo ga za mér, šteri žele celi svet, od toga naj menšega deteta, do toga najstaresoga človeka. Molimo z našim čistom srcem ino prosimo, ar zadobimo, kaj si želemo.

Visiko poštúvani naši dúševni pastérje z cele naše slovenske krajine! jako se vam lepo zahvalújem na vaši trúdaj, šteri se tak močno skrbite za naše grešne dúše, ka nam te lepe knige pišete, Novine, Marijin List i drúgo. Jako žmetno čakamo vsigdar tisto pošto, gda se troštamo ka pa dobimo naš lübi Marijin List, šteri nas znova pobatriva, ka mo leži obnašali naše velike težove.

Pozdravljam vse pastére naših grešni dús. Močen, ponizen i verem sluga ščem ostali sv. Materecerkvi. z Bogom.

(Dervarič Ivan desetnik v 20. domobranskom pešpolki.)

Pošta.

Slivnjek Ferenc. Seberborci. Barbarič Janoš je ranjen. Bolnišnica je ne naznanjena, kde bi bio. **Gomboc Jožefa žena. Ivanci.** Daj glás na pitanja kak v denešnji novinah čteš od moža. **Sakovič Ivan. Zenkovci.** Vi pa od Gomboc Jožefa. **Fujs Jurko. Magyaróvár.** Dobo sem peneze do rok. Sv. Meše so opravljene. Bog plati na podpori. Pase sem poslao. **Kodila L. Tišina.** 2 k. na samo-tan od Rogač Ivana žene z Petanec sem dobo. Bog plati. Ov dar je objavljen v Novinah sept. 26-ga. 20 Novin menje dobiš, da gorostanjúje, v drúgih mestah je pa krvavo trebe. **Serec Antona mati. Satahovci.** Meni je té glás dáni, da je ne mrtév, nego vlovljen. **Horvat Pavel. Bratonci.** Slobodno. **Sabo B. D. Slaveči.** Zavolo kalendara me k novomi leti opotite. **Kutjak Janoš. Ormos.** Liste i Novine, oboje ste platili na to leto. Bog plati. Na pošti domačoj pozvedite, kda prido tá Novine, pa mi dajte glás. Vaše se te odpošlejo z tiskarne, kda druge.